

Nr 6.

Av herr **Hansson** i Skediga **m. fl.**, *angående utarrendering i mindre lotter av reservflygfält till innehavare av närgränsande jordbruk.*

Stora arealer god jordbruksjord ha under krigsåren tagits i anspråk som reservflygfält. Åtskilliga av dessa reservfält användas numera endast i ringa omfattning. Den frågan uppställer sig därför, om man inte skulle kunna låta arrendera ut delar av flygfälten till angränsande jordbruk. Det torde vara tillräckligt att bibehålla två å fyra start- och landningsbanor och utnyttja återstoden för produktiva ändamål. Om flygfälten framdeles återigen skulle behövas, borde det vara lätt att återställa dem i användbart skick.

Om reservflygfälten uppdelades i mindre lotter om 10—15 tunnland, skulle jordbrukare i dessa trakter få lämpliga tillskottsjordar. Dikning torde icke behöva ifrågakomma, då dessa fält redan äro väl dränerade. Även i övrigt behöva icke några särskilda anordningar vidtagas, utan fälten kunna omedelbart tagas i bruk. Om så skedde skulle icke föraktliga mängder bröd- och foderspannmål ställas till folkhushållets förfogande, vilket är av stor betydelse i nuvarande läge med knapphet på livsmedel inte endast i vårt land utan i hela världen.

Några större svårigheter torde icke behöva uppstå vid utarrenderingen av dylika lotter, om arrendesättningen följer de i marknaden vanliga normerna. Någon bygghänsyn är ej heller nödvändig, då en brukningsdel kan vidga sin areal i viss utsträckning utan att därför öka sina bostads- och ekonomihusutrymmen. Om alltså de lotter, som utarrenderas, icke göras för stora, torde icke några hinder möta. Om den utarrenderade lotten skulle komma att ligga någon eller några kilometer från den blivande arrendatorns ägor, torde vara av mindre betydelse.

Starka skäl tala för att de stora arealer, som reservflygfälten utgöra, icke skola ligga outnyttjade utan användas i största möjliga omfattning för jordbruksproduktion. Det kan visserligen anföras, att fälten redan utnyttjas till bete men därav torde komma ett ganska ringa utbyte. Det råder icke någon tvekan om att fälten skulle ge mångdubbelt större avkastning, om de användes för sädesodling.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära, att reservflygfälten i största möjliga utsträckning måtte utarrenderas i mindre lotter till innehavare av närgränsande jordbruk.

Stockholm den 13 januari 1948.

K. E. Hansson,
Skediga.

John I. Lundberg.

David Boman
i Stafsund.
